

[Statsministeren]

hed og hensynet til samfundets tarv. Ingen regering kan naturligvis på forhånd gå ud fra, at alle mennesker altid vil opføre sig i overensstemmelse med loven og respektere dens forudsætninger, men statsmagten eksisterer for at varetage hensynet til de enkelte i samfundet og hensynet til samfundets og borgernes sikkerhed. Jeg mener, at den seneste tids udvikling gør dette særdeles nødvendigt at erindre.

Det er for regeringen, og jeg tror også for det overvældende flertal her i folketinget, afgørende, at disse hensyn administreres ud fra et humanitært grundsyn, men også med den nødvendige beslutsomhed. Det enkelte menneskes velfærd vil altid spille en særdeles central rolle i vores overvejelser, og jeg kan forsikre, at den beslutning, som blev truffet i regeringens sikkerhedsudvalg i denne sag, så langt som overhovedet muligt har taget dette hensyn, også det særlige hensyn, at vedkommende har opholdt sig 7 år i Danmark, men andre og endnu mere tungtvejende grunde gjorde det nødvendigt.

Men vi må altså ikke lukke øjnene for den udvikling, der foregår i verden omkring os; terror og overgreb mod uskyldige forekommer desværre i stigende omfang. Det er regeringens simple pligt at tage denne omstændighed i betragtning. Hensynet til den enkelte må indgå i en samlet overvejelse af hensyn til beskyttelsen af samfundet og borgernes sikkerhed, men altså også alle enkeltindviders sikkerhed.

Det må også være klart, at i sager af denne karakter vil det ikke være muligt at fremlægge hele det materiale, som danner grundlag for en beslutning. Til den, som vil sige, at vi i sagen om Martinez har handlet alene på en mistanke, vil jeg sige, at der er tale om en særdeles begrundet mistanke, således som det også i en pressemeddelelse er tilgået offentligheden, en mistanke, der er avlet af Jaime Martinez' egne handlinger i den tid, han har boet her i Danmark. Vi kunne ikke sætte vores lid til, at dette blot var en mistanke og så se, hvad der ville ske. I sager af denne art er det også regeringens opgave at søge at forebygge fremfor at komme i en alvorlig situation, hvor vi ikke kan helbrede.

Ole Espersen (S):

Jeg har et par bemærkninger til en række af de udtalelser, som ordførere er kommet med.

Hr. Bernhard Baunsgaard refererede en udtalelse om, at Danmark var bragt i en situation, hvor der kunne være tvivl om, hvorvidt vi opfyldte de fundamentale menneskerettigheder. Jeg blev ikke klar over, om det var hr. Bernhard Baunsgaards egen opfattelse og mening, eller om det var et referat uden stillingtagen. Hvis der i bemærkningen lå, at Danmark ikke opfylder de fundamentale menneskerettigheder, så må jeg tage afstand fra denne bemærkning. Der er ikke noget land, som i større omfang end Danmark har ratificeret internationale konventioner til beskyttelse af menneskerettigheder. Jeg tror ikke, der kan nævnes én konvention, som vi ikke har ratificeret. Men det er selvfølgelig ikke nok blot at skrive under. Derfor er vi blandt de 10 pct. lande, som i alle de tilfælde, hvor det har været muligt, også har underkastet os det internationale kontrolapparat, der skal sikre, at menneskerettighederne virkelig efterleves.

Derfor må vi konstatere, at når den europæiske menneskerettighedskommission er kommet til det resultat, at sagen måtte afvises, så er det, fordi Danmark ikke har overtrådt de fundamentale menneskerettigheder, som vi har forpligtet os til at overholde. Så kan man diskutere, om de er for begrænsede, om de burde udvikles, om de burde være mere omfattende, for så vidt angår udlændinge. Det er da en væsentlig diskussion, som vi i høj grad kan deltage i, og som justitsministeren netop har lagt op til, men det er blot ikke et spørgsmål om brud på eksisterende rettigheder.

En anden bemærkning må jeg i endnu højere grad tage afstand fra. Det var udtalelsen om, at når det drejer sig om danske statsborgere, så gælder princippet om, at tvivl skal komme den mistænkte til gode, men det gælder ikke, når det er udlændinge.

Princippet om, at enhver tvivl skal komme den sigtede eller mistænkte til gode, er et fundamentalt retsprincip, og det gælder naturligvis i lige omfang både for udlændinge og for danske statsborgere, når det drejer sig om vurderingen af deres rettigheder straffretligt ved danske domstole. Noget andet er selvfølgelig, at udlændinge, fordi de er udlændinge, og fordi de ikke har ret til at være